

[A. Johansen.]

at Kasserne skal forpligte sig til, hvis de ikke har Penge til det, at laane disse Penge til en ret høj Rente og med en forholdsvis hurtig Tilbagebetaling. Heller ikke her har Flertallet kunnet gaa ind paa Mindretallets Betragtninger.

Mindretallets Ændringsforslag Nr. 23, 25 og 26 vedrører Bortfald af de Lempelser, som Ministeren har foreslaaet med Hensyn til Adgangen til at faa Udbetalingen i Fortsættelseskasserne aabnet eller fortsat. Det har man ikke fra Flertallets Side kunnet gaa med til, men Flertallet slutter op om det af Ministeren stillede Forslag med den af mig før nævnte yderligere Lempelse, som egentlig i lige saa høj Grad er en Klargøring, en Bringen Overensstemmelse mellem to Paragraffer.

Ændringsforslag Nr. 28 omhandler Arbejdsgiverbidraget, og her har Mindretallet ikke ment at kunne gaa med til at gennemføre forhøjede Arbejdsgiverbidrag. Jeg maa maaske have Lov til paa Flertallets Vegne at sige, at det jo altid er nødvendigt, naar man paatager sig flere Udgifter, ogsaa at skaffe Dækning derfor, og er man indforstaaet med Flertallets Ønske om, at disse Udvidelser af Arbejdsløshedsloven, som er anset for paakrævede, gennemføres, maa man naturligvis ogsaa gaa videre og sørge for, at Pengene skaffes til Veje. I Forbindelse med dette Ændringsforslag er der af hele Udvalget som Nr. 28 a optaget et Ændringsforslag, som, hvis Arbejdsgiverbidraget gennemføres i den nye Form, vil stille Fiskerne lige med Land- og Skovbrugsarbejderne.

Ændringsforslag Nr. 29 fra Mindretallet omfatter Vilkaarene for Nødhjælpsarbejder, og jeg maa herom sige det samme, som jeg sagde om Ændringsforslaget vedrørende Lovens § 17, Stk. 2, at de Kommuner, der iværksætter Nødhjælpsarbejder, i høj Grad vil kunne bruge den foreslaaede Bestemmelse til Løntryk over for Arbejderne. Forholdene ude omkring i Landkommunerne behøver jeg ikke at skildre; de har været fremdraget fra forskellig Side og paa forskellig Maade under mange af de forudgaaende Debatter her i Tinget; men jeg behøver paa den anden Side heller ikke at bruge mange Ord til at slaa fast, at der ogsaa maa være en Beskyttelse for de Mennesker, som er henvist til at leve derude, og at de ikke kan være henvist til andres Forgødtbefindende, selv om disse er kommunevalgte Repræsentanter, naar deres Syn paa, hvad en Arbejder behøver til at leve for, ligger paa det Lavmaal, som det viser sig at gøre adskillige Steder.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale de af det samlede Udvalg og de af Flertallet stillede Ændringsforslag og anbefale det høje Ting at stemme imod de øvrige, af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Stensballe: Som det fremgaar af Betænkningen, har mit Parti været med til at stille de Ændringsforslag, som hele Udvalget er blevet enigt om, og som navnlig drejer sig om, hvordan Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal beregnes. Man tager nu et Regnskabsaar som Udgangspunkt i Stedet for den hidtidige Ordning. Endvidere er vi gaaet med til det Ændringsforslag, hvorefter Fiskerne skal overføres til samme Afgiftsklasse som Land- og Skovbrugsarbejdere. Dette bekræfter, at vi gerne vil være med til saadanne Ændringer i Arbejdsløshedsloven, som vi finder sagligt rigtige og økonomisk forsvarlige, hvilket ganske stemmer med hele den Stilling, som mit Parti har taget, saa længe der har eksisteret en Arbejdsløshedslov. Vi vil gerne være med til Afhjælpning af uforskyldt Nød, hvor den findes. Partiet har ikke blot selv gennemført Lovforanstaltninger sigtende hertil, men har ogsaa hele Tiden arbejdet med paa en yderligere Udbygning af Lovgivningen herom med det Resultat, at vort Land — som der staar i Betænkningen — staar i forreste Række, hvad Sociallovgivning angaar. Der er ogsaa flere Paragraffer i Lovforslaget, som vi kunde have haft Lyst til at være med til at gennemføre, men med den Udformning, de har faaet, havner man efter vor Opfattelse i Utopier, som jeg skal paavise det senere, naar jeg kommer til de enkelte Paragraffer. Derfor har vi maattet renoncere derpaa. Der har overhovedet ikke været vist nogen virkelig Forhandlingsvilje, nogen Vilje til at søge at faa Vanskelighederne ryddet af Vejen, saa at vi kunde gaa med til Gennemførelsen af i hvert Fald nogle af Paragrafferne.

Vor Opfattelse er den, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil Følgen blive en yderligere Befæstelse af Fagenes Magtstilling over for Arbejdsløshedskasserne, alene derigennem, at den hidtidige Bestemmelse i Lovens § 6, hvorefter der kunde eksistere Kasser uden for Fagene, nu skal ophæves, saa at der ikke længere kan ydes Statsstøtte til saadanne Kasser. Dette rammer for Resten kun en enkelt Kasse, nemlig „Kristelig Arbejdsløshedskasse“.

Det er endvidere vor Opfattelse, at Merudgifterne, hvis dette Lovforslag gennemføres, vil blive af en saadan Størrelse, at det ikke vil være forsvarligt under Hensyn